

DOI 10.36074/logos-14.10.2022.34

НАУКОВО-МЕТОДИЧНА РОБОТА ЯК КОМПОНЕНТ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЦЬОЇ ОСВІТИ

Любохинець Валентина Миколаївна

заступник директора з навчальної роботи

Фаховий коледж ракетно-космічного машинобудування ДНУ імені Олеса Гончара

Болваненко Людмила Володимирівна

завідувач навчально-методичного кабінету

Фаховий коледж ракетно-космічного машинобудування ДНУ імені Олеса Гончара

Козельська Анна Романівна

методист

Фаховий коледж ракетно-космічного машинобудування ДНУ імені Олеса Гончара

УКРАЇНА

Протягом багатьох років в Україні складалася система підвищення кваліфікації педагогічних кадрів, основні напрями якої на сучасному етапі розглядаються як єдиний об'єкт планування та управління методичними службами в цілому, тобто удосконалення професійної компетентності працівників освіти інтегрується в єдину, цілісну систему. Важливого значення в цій системі набуває систематична робота з підвищення кваліфікації педагогічних кадрів. Форми її організації досить різноманітні, але одне з домінуючих місць посідає методична робота на діагностичній основі, яка ґрунтується на досягненнях науки і передового педагогічного досвіду.

Науково-методична робота в педагогіці розглядається «...як цілісна, основана на досягненнях науки і передового педагогічного досвіду і на конкретному аналізі навчально-виховного процесу система взаємопов'язаних дій і заходів, спрямованих на всебічне підвищення кваліфікації та професійної майстерності кожного педагога (включаючи і управління фаховою передвищою освітою, самовихованням, самовдосконаленням педагогів), на розвиток та підвищення творчого потенціалу педагогічного колективу в коледжі в цілому, а в кінцевому рахунку – на розвиток і досягнення позитивних наслідків навчально-виховного процесу, оптимального рівня навчання». Це визначення дає можливість накреслити не тільки кінцеві результати науково-методичної роботи, а й визначити її основну мету: підвищення рівня педагогічної компетентності кожного викладача й педагогічного колективу, надання дійової допомоги викладачам, кураторам груп у розвитку їх майстерності як комплексу професійних знань, навичок та умінь [1].

У педагогічній науці науково-методична робота вважається: компонентом системи підвищення кваліфікації викладачів, який реалізується у міжкурсний період; компонентом організаційної структури управління освітнім процесом; формою вивчення і впровадження досягнень передового педагогічного досвіду; структурною ланкою системи безперервної освіти [2].

Аналіз психолого-педагогічної літератури та практики планування науково-методичної роботи свідчить, що залежно від підходу до оцінки ефективності її організації існують і різні погляди на завдання цієї роботи.

Науково-методична робота об'єктивно виконує роль зв'язуючої ланки між життям, діяльністю конкретного педагогічного колективу і державною системою освіти, психолого-педагогічною наукою, передовим педагогічним досвідом. Тому для ефективної організації цієї ланки необхідно планувати такі завдання методичної роботи:

1) Здійснення зв'язку загальнодержавної системи освіти, педагогічної науки, передового педагогічного досвіду з системою всередині коледжу методичної роботи;

2) Підвищення професіоналізму педагогічного колективу (вироблення єдиного педагогічного стилю, загальних позицій; аналіз конкретного навчально-виховного процесу та його результатів; попередження й подолання недоліків і труднощів);

3) Формування педагогічної діяльності з метою підвищення майстерності кожного викладача на основі зростання рівня його професіоналізму та запитів. При цьому кожна група цих завдань передбачає конкретні специфічні результати.

Широке коло завдань методичної діяльності, характер її постійно обновлюваного змісту, а також рівень компетентності педагогічних кадрів, який також зазнає змін, потребують різноманітних форм роботи.

Форма – це внутрішня структура, склад, зв'язок і засіб взаємодії частин та елементів явищ; форма завжди поєднується зі змістом, але відіграє і самостійну роль, позитивно впливаючи на зміст або знецінюючи його.

При всій різноманітності поглядів на форми науково-методичної роботи спільною є думка про те, що розв'язати багатопланові завдання підвищення кваліфікації педагогічних кадрів можна лише шляхом налагодження органічного зв'язку між усіма групами форм науково-методичної роботи та отримання права на вільний вибір тих, які відзначаються гнучкістю і враховують потреби педагогів, які виникли в процесі практичної діяльності.

Таким чином, сучасна організація науково-методичної роботи має певні наукові основи, що дозволяють розробляти нові підходи до визначення мети, змісту, форм та методів її здійснення.

Список використаних джерел:

- [1] Ніколаєнко С.М. Керівник закладу освіти (організаційно-педагогічні та правові основи управлінської діяльності) : підручник. К. : НУБіП України, 2019. 408 с.
- [2] Сидоренко В.В. Реформування системи підвищення кваліфікації керівників навчальних закладів в умовах реалізації концепції «Нова українська школа. Керівник нової української школи : світоглядно-професійні орієнтири : зб. наук. пр. / В.П. Андрущенко (голова), В.П. Бех (заст. голови), О.В. Алейнікова та ін. К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2017. С. 148-153.